

Подальший розвиток теорії та практики формування управлінської звітності необхідно проводити в контексті автоматизації процедур обробки і систематизації інформації, що дасть можливість забезпечити використання різних методик при складанні управлінської звітності.

Перелік посилань:

1. Безверхий К. В. Формування внутрішньогосподарської (управлінської) звітності підприємства. *Економіка: теорія та практика*. 2015. № 2. С. 49–55.

2. Куцик П. О. Сучасне трактування, склад і особливості формування управлінської звітності підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*: зб. наук. праць. Львів : Вид-во Львівської політехніки. 2014. № 797. С. 248–254.

3. Лаговська О. А. Внутрішньофірмове регламентування підготовки управлінської бухгалтерської звітності. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки*. 2017. Вип. 52. С. 69–73.

4. Нападівська Л. В. Управлінський облік : підручник. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2010. 648 с.

5. Скрипник М. І., Григоревська О. О. Бухгалтерська управлінська звітність: критичний аналіз порядку складання й особливостей практичного застосування. *Інтелект XXI*. 2016. № 5. С. 111–115.

6. Ясінська А. І. Демків Н. І. Методика формування управлінської звітності підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*: зб. наук. праць. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2017. № 862. С. 305–312.

ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

*Матюха М.М., канд. екон. наук, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну*

Подальше становлення та розвиток ринкових відносин трактує необхідність вироблення механізмів сталого розвитку підприємств. Особливі вимоги у зв'язку з цим вису-

ваються до якості управління, що є вирішальним фактором фінансової успішності. Відповідно якісний рівень управління визначається багатьма складовими, такими як гнучкість ведення бізнесу, що забезпечує можливість швидкого реагування на мінливі умови і вимоги ринку, і виваженість управлінських рішень, заснована на застосуванні ефективних методів управління, на аналізі, розрахунку і порівнянні альтернативних варіантів розвитку.

Кожна дія управлінця має бути виваженою, мотивованою, що ґрунтується на об'єктивних даних про стан підприємства. Процес управління базується, перш за все, на достовірній та своєчасній інформації. Однак, існуюча система регламентованого фінансового обліку не може забезпечити якісний та своєчасний збір і надання інформації, необхідної для внутрішнього управління підприємством. Тому сформувався і набуває подальшого розвитку окремий вид обліку, який отримав назву управлінського.

Сучасна практика визначила загальні методологічні підходи до постановки управлінського обліку і його спрямованість [1-3]. Однак, існує безліч проблем, пов'язаних з тим, що управлінський облік призначений для вирішення внутрішніх завдань конкретного підприємства і не має нормативно-правової регламентації. Кожне підприємство залежно від величини, об'ємів реалізації, фінансових можливостей та інших факторів створює власні інструменти обробки даних для цілей управління об'єктом якого є бізнес процеси суб'єкта господарювання. Зміст і рух інформаційних потоків на підприємстві визначаються бізнес-процесами, які, по суті, є об'єктами управлінського обліку. Отже, система управлінського обліку обумовлюється бізнес-процесами як безліччю закінчених узгоджених дій, спрямованих на забезпечення основних і допоміжних технологічних операцій і складають основу всіх елементів функціонування підприємства. Бізнес-процеси можуть бути пов'язані з виробництвом готової продукції, роботою окремих підрозділів або каналів збуту.

Відповідно на підприємствах можна виділити три структурні рівні інструментів управлінського обліку:

1) структурні елементи (бюджетування, управлінський контроль, управлінська звітність, управлінський аналіз);

2) компоненти структури (облік витрат, встановлення цільових показників діяльності, стратегічне планування в економічному та технічному напрямі);

3) базові процеси (ідентифікація показників, інтерпретація даних, запровадження та використання інформаційних систем, адміністрування системи обліку).

Структурні елементи визначають послідовність і зміст етапів робіт в рамках окремого виду обліку.

Компоненти конкретизують сфери його застосування. Кожен з чотирьох компонентів розглядається як замкнута система, орієнтована на кінцевий результат і має власну ціль.

Базові процеси пов'язані з рухом, синтезом і перетворенням інформаційних потоків, які є основою управлінського обліку.

Відносини між складовими системи проявляються у взаємодії як блоків в цілому (структурних елементів, компонентів і базових процесів), так і їх частин. Іншими словами, кожна структурна одиниця реалізується як процес тільки у взаємозв'язку з іншими. Це обумовлює єдність всієї системи управлінського обліку. Таке розуміння структури обліку та можливість використання різних сполучень структурних складових для його постановки на підприємстві надає сферу розробки практичної методики по створенню інструментів функціонування системи управлінського обліку [4].

Таким чином, представлена структура інструментів управлінського обліку є логічним продовженням теоретичних досліджень щодо сутності системи управлінського обліку і його ролі на підприємстві і є об'єктом для подальшого удосконалення.

Перелік посилань:

1. Осмятченко В. О. Бухгалтерський облік в умовах застосування інформаційних технологій : монографія. Київ : КНЕУ, 2010. 263 с.

2. Радіонова Н. Й. Управління затратами підприємства у кризових умовах господарювання. *Фінансове забезпечення розвитку суб'єктів підприємництва реального сектору економіки* : монографія / за заг. ред. В. П. Ільчука. Чернігів : ЧНТУ. 2017. С. 99–108.

3. Скрипник М. І., Матюха М. М. Ітологічна концепція організації управлінського обліку та звітності. *Актуальні проблеми економіки*. 2015. № 4. С. 230–238.

4. Скрипник М. І. Формування інформаційного забезпечення природоохоронних витрат в системі управлінського обліку та звітності. *Екологія і природокористування в системі оптимізації відносин природи і суспільства* : праці II Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., м. Тернопіль, 19-20 березня 2015 р. Тернопіль. 2015. С. 124–126.

ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ЗАПАСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

*Овчарова Н.В., канд. екон. наук
Пугач О.В., здобувач вищої освіти
Сумський державний університет*

Функціонування будь-якого виробничого підприємства не можливе без належного чином організованої облікової системи направленої на формування релевантного інформаційного забезпечення в частині управління його виробничими запасами. Важливість саме цього напрямку обумовлена значимістю запасів для нормального розвитку підприємства, забезпечення його конкурентоспроможності та економічної безпеки. Відсутність необхідних для технологічних процесів запасів, їх невідповідна якість, або навпаки наявність надлишкових обсягів, не систематичність поставок відволікає грошові активи, унеможливорює нормальну операційну діяльність, може призвести до втрати підприємством